

PĂRINTELE EMILIANOS SIMONOPETRITUL

1973 - 2019

BUCURIA ESTE STAREA FIREASCĂ A OMULUI

Durerea, supărarea, agonia, tragedia sufletească sunt consecințele căderii omului, care se datorează egoismului lui. Înfumurările ego-ului nasc în suflet mânia, în timp ce starea lui fiziologică este bucuria, fiindcă Dumnezeu este pace, iar sufletul este o insuflare a lui Dumnezeu, a fost creat de El, și se îndreaptă spre El, prin urmare mânia este străină și nejustificată în viața omenească.

Și, cu toate acestea, astăzi nu mai găsești un om bucuros, ceea ce înseamnă că nu mai găsești nici un om echilibrat, fiziologic liniștit. Mânia, supărarea, amărăciunea este o boală înfricoșătoare care biciuiește lumea, poate cel mai

mare chin al omenirii, cea mai mare dramă. Nu este numai începutul osândei, ci trăirea osândei încă din viața aceasta.

Lipsa bucuriei înseamnă lipsa lui Dumnezeu, în timp ce bucuria este dovada prezenței Lui. Dacă cineva este om lumesc și se desfătează de cele vremelnice, se bucură de plăceri, de cele trecătoare și deșarte, acesta poate are o oarecare plăcere, oarecare mulțumire, dar în realitate dacă cineva ia aminte, va vedea că în viața lui există necaz și strâmtorare, cum spune Scriptura: „*necaz și strâmtorare peste tot sufletul omului care săvârșește răul*”.

Nu este cu puțință să existe bucurie acolo unde este călcarea poruncii lui Dumnezeu, după cum este cu neputință să existe mândrie în aplicarea legii lui Dumnezeu.

Sursa: **Arhimandrit Emilianos Simonopetritul**, *Despre Dumnezeu. Rațiunea simțirii*, Ed. Indiktos, Atena, 2004

PROGRAMUL LITURGIC

Duminică
20 noiembrie

08:00

Utrenia și Sfânta Liturghie

Ap. Efeseni 5, 8-19; Ev. Luca 12, 16-21; glas 6, voscr. 1

→ **Duminica a 26-a după Rusalii** (*Pilda bogatului căruia i-a rodit țarina*)

18:00

Vecernia și Litia

→ **Intrarea în biserică a Maicii Domnului**

Pentru versiunea digitală și extinsă a buletinului, abonați-vă pe sfantul-ilie.ro.
Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, București

BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

„Vrei să te iubească Dumnezeu? Atunci fă-L datornicul tău, împrumutându-I cele ce dai săracilor.” – Sfântul Ioan Gură de Aur

Nr. 462 / 13 noiembrie 2022

SFÂNTUL
IOAN GURĂ DE AUR

347 - 407

SĂ FIM MILOSTIVI CU FRAȚII NOȘTRI, CA SĂ FIE ȘI DUMNEZEU MILOSTIV CU NOI!

Porunca milosteniei nu a fost dată numai pentru cei bogați, ci și pentru cei care au puțin, ba chiar și pentru cei care abia reușesc să-și câștige pâinea cea de toate zilele. Pentru că nimeni nu este atât de sărac, încât să nu aibă cei doi bani ai văduvei din Evanghelie (Marcu 12, 42). Celui care dă ceva din puținul pe care îl are, se poate să i se socotească mai mult decât celor care dau mult, din multele lor bogății. Valoarea milosteniei nu depinde de cât dăm, ci de gândul cu care dăm. De aceea, nu trebuie să ne uităm la văduvă, care a dat numai doi bani, ci la faptul că deși nu i-a mai rămas nici un ban, nu i-a părut rău pentru jertfa ei. În felul acesta, ea și-a dat toată averea. Pentru a face milostenie, nu avem nevoie de bani, ci de bunăvoință. Atunci când

avem bunăvoință, nu contează că suntem săraci. Iar când ne lipsește bunăvoința, nu ne ajută cu nimic faptul că suntem bogați.

Unii spun: «Nu pot să fac milostenie. Am mulți copii și vreau să le las lor averea». Dacă-i așa, atunci vrei să-ți lași copiii săraci. Pentru că dacă dai tot ce ai copiilor tăi, este sigur că nu vor folosi cum trebuie sau vor împrăști ce au primit. Pe când dacă Îl faci și pe Domnul moștenitorul tău, atunci le lași copiilor comoară nestrucată. Vrei, așadar, ca fiii tăi să fie bogați? Atunci lasă-le ca moștenire bunăvoința lui Dumnezeu. Căci El, dacă te vede că ești milostiv față de semenul tău, va deschide pentru copiii pe care îi lași în urmă comorile Sale nesfârșite.

Vrei să te iubească Dumnezeu? Atunci fă-L datornicul tău, împrumutându-I cele ce dai săracilor. Nu încredința oamenilor păzirea și înmulțirea banilor tăi. Hristos este gata nu numai să îi primească și să îi păstreze, dar și să-i înmulțească și să ți-i întoarcă înapoi cu dobândă multă. Din mâinile Sale nimeni nu poate fura, pe când dacă sunt în mâinile oamenilor, pot oricând să se piardă. Așadar, dă-I Lui banii, ca să ți-i înapoieze atunci când nu vor mai exista bogați și săraci, puternici și slabi, cămătari și datornici. Dă banii lui Hristos, pentru că sunt ai Lui, nu ai tăi. Dă banii lui Hristos, căci mai fericit este a da decât a lua (Fapte

20, 35). «Am dat», poate că vei spune tu. Dar să nu încetezi nicicând să dai chiar și puțin celor care nu au deloc. Chiar dacă ai da foarte mulți bani, nu înceta să faci milostenie, atâta timp cât vor exista oameni săraci.

Știi când milostenia este adevărată și plăcută lui Dumnezeu? Când o faci cu blândețe, nu cu asprime; când o faci cu inimă deschisă, nu bombănind în sinea ta; când nu îți pare rău că dai, ci te bucuri, căci Dumnezeu iubește pe cel care dă cu voie bună (II Corinteni 9, 7). Și de ce ți-ar părea rău să ajuți un om nenorocit? Pentru că se împruținează banii tăi? Dacă gândești astfel, atunci nu mai face milostenie deloc! Dacă nu crezi că banii pe care îi dai se înmulțesc în cer, așa cum am spus mai înainte, nu mai face niciodată milostenie. Ceri, poate, răsplată în această viață? Dacă astfel ar sta lucrurile, milostenia ar fi un comerț, nu o dovadă de dragoste și de milă. Desigur, adesea, Dumnezeu îi răsplătește pe pământ pe cei care fac milostenii. Dar tu să nu ceri astfel de răsplată, pentru că împruținezi comoara ta cerească.

În Faptele Apostolilor ni se povestește un fapt grăitor legat de milostenia creștină. Într-o zi, la ora trei după-amiază, Sfinții Apostoli Petru și Ioan au urcat împreună la templu ca să se roage. La poarta templului ședea un șchiop din naștere, care cerșea. Cum s-au

apropiat Apostolii, omul acela i-a rugat să-l miluiască. Atunci, Petru i-a spus: „*Privește la noi*”. Bietul olog îi privea cu atenție. După felul cum arătau cei doi, se vedea limpede că erau săraci. Și atunci, ce au făcut ei? Credeți că l-au lăsat pe omul acela nemiluit? Nu. I-au dat ceva fără asemănare mai de preț decât banii, căci Petru i-a spus: „*Argint și aur nu am; dar ce am, aceea îți dau. În numele lui Iisus Hristos Nazarineanul, scoală-te și umblă!*” Și luându-l de mână dreaptă, l-a ridicat. Atunci, ologul a stat în picioare și a început să meargă (Fapte 3, 1-8).

Vezi, așadar, că cel care este sărac de bani, poate oferi alte daruri. Și noi, dacă nu avem bani, să dăm săracilor dragoste, mângâiere, rugăciune și ce se mai află în inima noastră milostivă. Pentru că și aceasta tot milostenie se cheamă. Vezi câtă bunătate aveau Apostolii în inima lor? I-au spus celui olog: „*Privește la noi*”, nu l-au înjurat, nu au râs de el și nu l-au împins, așa cum faci tu de multe ori cu săracii care se apropie de tine, judecându-i că sunt leneși și vicleni. Și chiar dacă ar fi leneși și vicleni, așa te învață Evanghelia să faci? Nu, ci îți cere să-l ajuți pe cel sărac, să-l mângâi pe cel îndurerat, să ai grijă de bolnav, să-l cercetezi pe cel întemnițat, să îl ridici pe cel căzut. Și nu cerceta faptele sau viața celui care îți cere milostenie. Chiar ucigaș de ar fi sau hoț sau înșelător, nu uita

că mai presus de orice este om, făcut de Dumnezeu după chipul Său. Nu ți se pare că măcar pentru aceasta merită niște bani și o bucată de pâine? Ce fel de om ești tu să cercetezi întreaga sa viață pentru un bănuț pe care vrei să i-l dai? Domnul arată față de el îndelungă-răbdare și înțelegere. Tu de ce nu te porți cu el cu dragoste frățească, așa după cum ești dator să faci? Viața și faptele sale Îl privesc numai pe Dumnezeu, Care este Judecătorul tuturor. Tu, atunci când vezi un om suferind, să nu te gândești la nimic altceva. Să îl ajuți degrabă în numele lui Hristos și de dragul Său. Altfel, nici El, atunci când Îi vei cere să te izbăvească din vreo nenorocire prin care treci, nu îți va răspunde.

Iată ce spune Solomon: «*Cine își astupă urechea la strigătul celui sărman și el, când va striga, nu i se va răspunde*» (Pildele 21, 13). De aceea, să fim milostivi cu frații noștri, ca să fie și Dumnezeu milostiv cu noi. Milostenia este cea mai mare și cea mai bineplăcută lui Dumnezeu jertfă. De aceea, și Apostolul ne sfătuiește: „*Facerea de bine și întrajutorarea nu le dați uitării; căci astfel de jertfe sunt bine plăcute lui Dumnezeu*” (Ev. 13, 16).

Sursa: **Sfântul Ioan Gură de Aur**,
Problemele vieții, Editura Egumenița, 2007

